Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

17. mai 2017*

ApellatsioonkaebusEuroopa Liidu kaubamärkSõnalist elementi „deluxe“ sisaldav kujutismärk
Kaubamärgi registreerimisest keeldumine kontrollija poolt

Kohtuasjas C-437/15 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 10. augustil 2015 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: S. Palmero Cabezas,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teine menetlusosaline:

Deluxe Entertainment Services Group Inc., varem Deluxe Laboratories Inc., asukoht Burbank (Ameerika Ühendriigid), esindajad: advokaat L. Gellman ja *abogada* M. Esteve Sanz,

hageja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan ja D. Šváby (ettekandja),

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 9. novembri 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 25. jaanuari 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus Deluxe Laboratories *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (deluxe) (T-222/14, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2015:364), millega viimane tühistas EUIPO teise apellatsioonikoja 22. jaanuari 2014. aasta otsuse (R 1250/2013-2) jätta rahuldamata

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

kaebus, mille oli esitanud Deluxe Laboratories Inc., nüüd Deluxe Entertainment Services Group Inc. (edaspidi „Deluxe“), kontrollija otsuse peale keelduda kujutismärgi „deluxe“ registreerimisest ELi kaubamärgina (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

2 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) artiklis 7 „Absoluutsed keeldumispõhjused“ on sätestatud:

„1. Ei registreerita:

[…]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

[…]

2. Lõiget 1 kohaldatakse olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused on ainult teatavas liidu osas.“

3 Määruse artikkel 75 näeb ette:

„[EUIPO] otsustes märgitakse põhjused, millel need rajanevad. Otsuste aluseks võivad olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht.“

Vaidluse taust

4 Üldkohus võttis vaidluse tausta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–7 kokku järgmiselt:

„1 Hageja [Deluxe] esitas 10. oktoobril 2012 EUIPO-le määruse […] nr 207/2009 […] alusel ühenduse kaubamärgi taotluse.

2 [Taotletud] kaubamärk on järgmine kujutismärk:

3 Kaubad ja teenused, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 9, 35, 37, 39–42 ja 45 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:

— klass 9: „kinofilmid ja telefilmid, muusikavideod, märuli/seiklus-, komöödia-, draama-, õudus-, pere-, laste-, multi-, spordi-, dokumentaal-, reklaam-, teadusulme-, ajaloo-, haridusfilmid, otseülekanded, arvutifilmid, animafilmid, 2D-filmid, 3D-filmid, treilerid, avalike teenustega seotud kuulutused, mängufilmid, dokumentaalfilmid, tõsielul põhinevad filmid ja põnevikud; digimeedia, konkreetselt DVD-d, HD DVD-d, optilised kettad muusikavideote, märuli- ja seiklus-, komöödia-, draama-, õudus-, pere-, laste-, multi-, spordi-, dokumentaal-, reklaam-, teadusulme-, ajaloo-, haridusfilmidega, otseülekannetega, arvutifilmidega, animafilmidega, 2D-filmidega, 3D-filmidega, treileritega, avalike teenustega seotud kuulutustega, mängufilmidega, dokumentaalfilmidega, tõsielul põhinevate filmidega ja põnevikega, ja allalaaditavad kinofilmide, telesaadete ja videosaadete heli- ja videosalvestised“;

— klass 35: „transiidi ajal saadetiste kontrollimine ja jälgimine ning nende teekonna elektrooniline jälgimine; kinofilmide, telesaadete ja reklaami reklaamimine ja turustamine; audiovisuaalsete esitluste koostamine seoses muusika, kinofilmide, telesaadete ja reklaamiga; audiovisuaalsete esitluste koostamine reklaami tarbeks; video- ja audioreklaamide järelmontaaži teenused; kauba turustamine; teenuste haldamine, konkreetselt tõlgete allhankimine, nimelt teabeedastus audiovisuaalsete tööde tiitrite ja subtiitrite jaoks; telesaadete, kinofilmide ja reklaamide ning kaubandusliku, tööstusliku ja korporatiivse audiovisuaalse meediasisu vormis varaga seotud ärijuhtimine; kaubandusmesside väljapanekute korraldamine ja läbiviimine kaubanduslikel või reklaamieesmärkidel meelelahutuse, televisiooni, tarkvara ja videomängude valdkonnas; korraldamisteenused, nimelt filmi-, video-, audio-, pildi- ja dokumendisisuga digifailide indekseerimine järeltootmistööstustele; filmi-, video-, audio-, pildi- ja dokumendisisuga digifailide haldamine järeltootmistööstustele; inventarihaldus, nimelt filmi-, video-, audio-, pildi- ja dokumendisisuga digifailide lokaliseerimine järeltootmistööstustele; ärijuhtimisteenused, konkreetselt digivara ja intellektuaalomandi haldamine“;

— klass 37: „filmide, lintide, DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia taastamise teenused, konkreetselt filmide, lintide, DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia puhastamine“;

— klass 39: „kaamerate, filmide, videoklippide ja digimeedia kandjate hoidmine ja transport, andmetöötlus; filmi-, digitaal- ja videomeedia ning filmidega seotud müügiedendusmaterjali, nimelt rõivaste, plakatite, filmilõikude, telesaadete ja reklaamklippide säilitamine ja ladustamine; digi- ja videopildi, digitaalsete filmi- ja helisalvestiste elektrooniline säilitamine; kinofilmide, telesaadete, reklaami, digifilmide, DVD-de, HD-DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi- ja veebimeedia säilitamine; muusika ja kujutistega originaalvideoketaste, -helilintide ja -CD-ROM-ide säilitamine; meedia haldamine, konkreetselt filmi-, video-, heli-, foto- ja dokumentaalsisuga digifailide saatmine, arhiveerimine ja transportimine järeltootmistööstusele; kauba pakkimine saatmiseks; kauba laialivedu veoautoga; kauba ladustamine ja ladustamisteenused; kauba kaubanduslik pakendamine, nimelt muusika, videote, DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia pakendamine; heli-, video- ja andmesalvestiste mugandatud pakendamise teenused kliendi spetsifikatsioonide ja tellimuste järgi“;

— klass 40: „kinofilmide, telesaadete, reklaami ja videosaadete kopeerimine ja tiražeerimine filmile, videolindile, DVD-dele, HD DVD-dele, optilistele ketastele ja muule salvestatud, allalaaditavale, digi- ja veebimeediale; kinofilmide negatiivide ja positiivide taastamine ja videolindile, DVD-le, HD DVD-le, optilistele ketastele ja muule salvestatud, digi-, allalaaditavale ja veebimeediale kopeerimine; negatiivide lõikamine; trükiseadmete ja tööstuslike ilmutus- ning trükiseadmete rentimine foto-, filmi- ja teletööstuses; mustvalgete kinofilmide värvirikastus; filmide ja videote subtiitrimine; videoklippide digitaalkorrektsiooni teenused ja digitaalsed videoülekanded, nimelt värvikorrektuuri ja kino-, tele- ja reklaamfilmi videofilmiks konverteerimine; filmide ja muu videomeedia reprodutseerimine, nimelt filmide formaadi muutmine; ja digiketaste valmistamine tellimusel; videolintide, DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia kopeerimine kõikides professionaalsetes formaatides; videoteenused, konkreetselt professionaalsete videolintide, DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia taastamine ja kopeerimine; filmi ilmutamise teenused; filmilt videolindile, DVD-le, HD DVD-le, optilistele ketastele ja muule salvestatud, digi-, allalaaditavale ja veebimeediale ülekandmise teenused, nimelt kinofilmide, telesaadete ja reklaami konverteerimine videolindile, DVD-le, HD DVD-le, optilistele ketastele ja muule salvestatud, digi-, allalaaditavale ja veebimeediale; kinofilmide ja muu videomeedia säilitamise ja kaitsmise teenused, näiteks filmide digitaalne säilitamine ja restaureerimine; trükiteenused heli-, video- ja andmesalvestistele; kinofilmide, telesaadete ja reklaami töötlemine ja trükkimine; kinofilmide, telesaadete ja reklaami digitaalne konverteerimine 2D-formaadist 3D-formaati; kinofilmide, telesaadete ja reklaami töötlemise laborite ekspluatatsioon; digimeedia ja -andmete formaatimine ja konverteerimine; kinofilmide, telesaadete ja reklaami digitaalne konverteerimine videolindile, DVD-le, HD DVD-le, optilistele ketastele ja muule salvestatud, digi- ja veebikandjatele; filmilt lindile digitaalse ülekande teenused, nimelt filmide ülekandmine DVD-dele, HD DVD-dele, optilistele ketastele ja muule salvestatud, digi-, allalaaditavale ja veebimeediale“;

— klass 41: „kinofilmide, telesaadete ja reklaami, digivideote ja videolintide laboratoorsed ja järeltootmisteenused, nimelt filmide kõrgresolutsiooniga skaneerimine, digitaalne värviajastus, digivideote ja kõrgresolutsiooniga kujutiste laserfilmisalvestused filmilindile; digi- ja videosisu taastamisteenused kinofilmide, telesaadete ja reklaamile; digitaalpiltide töötlemise teenused; kujutiste digitaalne ja elektrooniline muundamine kinofilmide, telesaadete ja reklaami jaoks; digikujutiste salvestamine filmile; video- ja audiomeediatootmine, nimelt videokassettide ja DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia tootmine kolmandatele isikutele; visuaalsete, optiliste ja digitaalsete eriefektide tootmine kolmandatele isikutele, televisiooni, kinofilmide, DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava- ja veebimeedia, nimelt digitaalkino tarbeks; helisalvestuste tegemine ja tootmine; filmimontaažiteenused; elektrooniline kinofilmide, telesaadete ja reklaami tootmine

videolintidest, DVD-dest, HD DVD-dest, optilistest ketastest ja salvestatud, digi-, allalaaditavast ja veebimeediast; visuaalsete eriefektide tootmine videolintidele, DVD-dele, HD DVD-dele, optilistele ketastele ja salvestatud, digi-, allalaaditavale ja veebimeediale; kinofilmide, telesaadete ja reklaami tootmine ja levitamine; taustjutustaja hääle pakkumine videolintidele, plaatidele, DVD-dele, HD DVD-dele, optilistele ketastele ja muule salvestatud, digi-, allalaaditavale ja veebimeediale; konsultatsiooniteenused seoses filmitootmise ja -leviga; muusika ja kujutistega originaalvideoketaste, helilintide CD-ROM-ide tootmine; kino-, tele- või reklaamfilmide levi või sündikeerimise korraldamine; filmi, lintide, DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia levitamise teenused; kopeerimisteenused ja filmimontaaž; video- ja helirajad kino, televisiooni ja reklaamide tarbeks“;

— klass 42: „arvutitarkvara kavandamine ja arendamine; toodete uurimis- ja arendustegevus; veebisaitide majutamine kolmandatele isikutele; veebisaitide kujundamine kolmandatele isikutele; digitaalse vesimärgiga varustamine; graafilise disaini teenused trükimeediale meelelahutuse valdkonnas; DVD menüüde kujundamine kolmandatele isikutele; muusika-, video-, DVD- ja digimeediapakendite kujundamine kolmandatele isikutele; kvaliteedikontroll kolmandatele isikutele digifilmide ja -videote kopeerimise, tiražeerimise ja levitamise valdkonnas; sisuloomisteenused, nimelt interaktiivse arvutitarkvara ning muu salvestatud meediasisu loomine ja arendus; multimeediatoodete kujundus ja arendus, nimelt DVD menüüde kujundamine kolmandatele isikutele; filmi-, video-, heli-, foto- ja dokumendisisuga digifailide taastamine järeltootmistööstusele; andmete või dokumentide muundamine füüsiliselt kujult elektroonilisele; loometeenused DVD-de, HD DVD-de, optiliste ketaste ja muu salvestatud, digi-, allalaaditava ja veebimeedia jaoks; digitaalne andmetihendus; digitaalne heli- ja videoandmete tihendamine; digitaalne filmi- ja videoandmete tihendamine; digimeedia ja -andmete tihendamise teenused“;

— klass 45: „tooteturbe alane nõustamine filmi-, tele- ja reklaamitööstuse valdkonnas, nimelt toodete autentimine, tootepiraatluse tuvastamine ning digiandmete salvestamine ja jälitamine; turvatrükk, nimelt digimeedia ja -andmete kodeerimine nende kasutamiseks ilma loata kopeerimise allika jälitamisel ning digimeedia ja -andmete kodeerimise ja ümberkodeerimise teenused; kinofilmide, telesaadete ja reklaami kodeerimine nende kasutamiseks nende ilma loata kopeerimise allika jälitamisel; salvestatud sisu kaitse teenused; piraatlusevastaste õiguste haldus, nimelt tooteturbeteenused filmi-, televisiooni- ja reklaamitööstuses; turbega seotud tehnoloogiad ja teenused, nimelt jälitamine ja jälitusteenused kasutamiseks kodeeritud filmide turbeks, jälituseks ja seireks pettuse, piraatluse ja võltsimise vastu; elektroonilise sisu kaitsmise teenused; uurimis- ja arendustegevus seoses ilma loata digitaalsete kino-, tele- ja reklaamfilmifailide ebaseadusliku allalaadimise ja salvestamisega“.

[…]

5 Kontrollija lükkas 13. juuni 2013. aasta otsusega taotluse määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c alusel tagasi seoses kõigi punktis 3 nimetatud kaupade ja teenustega, kuna esiteks puudub taotletaval kaubamärgil eristusvõime ja teiseks teavitab nimetatud kaubamärk tarbijaid asjaomaste kaupade ja teenuste kvaliteedist.

6 [Deluxe] esitas 3. juulil 2013 [EUIPO-le] määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel kontrollija otsuse peale kaebuse.

7 [EUIPO] teine apellatsioonikoda [edaspidi „apellatsioonikoda“] jättis [vaidlusaluse otsusega] kontrollija otsuse jõusse. Ta leidis muu hulgas, et selles Euroopa Liidu osas, kus mõistetakse inglise keelt, ei võimalda ainuüksi sõnaline element „deluxe“ hageja kaupu ja teenuseid tema konkurentide omadest eristada, kuna see kuulub üldlevinud reklaamväljendite hulka ja seisneb pelgalt „väites, et tegemist on kõrgetasemelise kvaliteediga“. Ta lisas, et termin „deluxe“ kuulub nende terminite kategooriasse, mis peavad kaubamärgi monopolist välja jääma, ning asjaomasest kujutiselemendist ei piisa [taotletavale] kaubamärgile nõutava eristusvõime andmiseks. Samadel

põhjustel jättis apellatsioonikoda jõusse kontrollija otsuse osas, mille kohaselt [taotletav] kaubamärk annab tarbijaile teavet vaidlusaluste kaupade ja teenuste kvaliteedi kohta. Apellatsioonikoda leidis samuti, et kaubamärk ei ole omandanud liidus kasutamise käigus eristusvõimet.“

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

5 Deluxe esitas vaidlusaluse otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. aprillil 2014.

6 Deluxe põhjendas hagi viie väitega, mille kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust, määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c, artikli 7 lõike 1 punkti b, artikli 7 lõiget 3 ning õiguspärase ootuse, omandatud õiguste kaitse ja ühenduse aktide õiguspärasuse põhimõtteid.

7 Deluxe väitis, et apellatsioonikoda ei põhjendanud kõnealuse kaubamärgi registreerimisest keeldumist seoses iga asjaomase kauba ja teenusega. Ta märkis nimelt, et apellatsioonikoda ei olnud arvestanud iga kauba ja teenuse omadustega, olgugi et tegemist on peamise asjaoluga, mille põhjal saab teha kindlaks, kas „deluxe“ on kujutluslik, sisenduslik või vihjav termin.

8 EUIPO väitis, et vaidlusaluses otsuses kasutatud väljendist „eranditult“ nähtub, et apellatsioonikoda kontrollis kõnealuseid kaupu ja teenuseid ükshaaval, ning et ta võis esitada üldise põhjenduse, kuna kõik kaubad ja teenused kuuluvad audiovisuaalsektorisse.

9 Üldkohus rahuldas Deluxe’i hagi.

10 Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 20–22 pärast seda, kui oli vaidlustatud kohtuotsuse punktides 15–18 viidanud Euroopa Kohtu praktikale, et arvestades kaheksasse eri klassi ja valdkonda kuuluvate enam kui 90 kauba ja teenuse kirjeldust, on need oma olemuse, omaduste, otstarbe ja turustamisviisi poolest niivõrd erinevad, et neid ei saa käsitada homogeense kategooriana, mille suhtes võib apellatsioonikoda kasutada üldist põhjendust. Apellatsioonikoda ei ole ka märkinud, et asjaomased kaubad ja teenused on omavahel niivõrd otseselt ja konkreetselt seotud, et need moodustavad homogeense kategooria (edaspidi „nõutav seos“).

11 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 23 märkis, viitas apellatsioonikoda üldistavalt „kaupadele ja teenustele“, „kõigile kaupadele ja teenustele“ ning „kõnealustele kaupadele ja teenustele“, kuid ta ei osutanud konkreetselt ühelegi vastavatesse klassidesse kuuluvale kaubale või teenusele, isegi mitte mõnele kategooriale või rühmale. Seetõttu leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 24, et kuna apellatsioonikoda ei kontrollinud taotletava kaubamärgi eristusvõimet seoses iga kauba ja teenusega, ei viinud ta läbi vastavatesse klassidesse kuuluvate kaupade ja teenuste konkreetset hindamist, mis on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b kohaselt nõutav ning seetõttu ei ole ta vaidlusalust otsust õiguslikult piisavalt põhjendanud.

12 Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 26 EUIPO argumentide analüüsimisega seoses, et väljendist „eranditult“ ei tulene, ka mitte kaudselt, et apellatsioonikoda hindas taotletava kaubamärgi eristusvõimet seoses kõigi asjaomaste kaupade ja teenustega. Nagu Üldkohus märkis, leidis apellatsioonikoda vaidlusaluses otsuses üksnes seda, et eranditult kõiki kaupu ja teenuseid saab esitleda kõrgetasemelist kvaliteeti pakkuvana. Apellatsioonikoda ei ole märkinud, et vastavatesse klassidesse kuuluvate kaupade ja teenuste vahel on nõutav seos, ning seetõttu ei ole ta nimetanud ühtegi asjaolu, mis õigustab üldise põhjenduse kasutamist.

13 Mis puutub EUIPO argumenti, et kaubad ja teenused on otseselt seotud audiovisuaalsektoriga, siis märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 27, et vaidlusaluses otsuses ei ole sellisele järeldusele jõutud. Peale selle eitas Üldkohus nõutava seose olemasolu teatavate kaupade ja teenuste

vahel, nagu kinofilmid, kauba laialivedu veoautoga, kauba ladustamine, toodete uurimis- ja arendustegevus ning veebisaitide majutamine ja kujundamine kolmandatele isikutele. Ta nentis, et igal juhul ei nähtu sellise seose olemasolu vaidlusaluse otsuse sõnastusest. Viimaks märkis Üldkohus, et kui eeldada, et on tõendatud asjaolu, et termin „deluxe“ on kiitev ja reklaamiv termin, mida saab kasutada kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste suhtes, ei oma see siinkohal tähtsust.

14 Seetõttu tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse.

Poolte nõuded

15 EUIPO palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja

— mõista kohtukulud välja Üldkohtu menetluse hagejalt.

Apellatsioonkaebus

16 EUIPO põhjendab apellatsioonikaebust üheainsa väitega, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 75 esimest lauset koostoimes selle määruse artikli 7 lõike 1 punktiga b ja lõikega 2. Väide jaguneb kaheks osaks.

Poolte argumendid

17 Ainsa väite esimeses osas heidab EUIPO Üldkohtule ette õigusnormi rikkumist, kuna Üldkohus piiras üldiste põhjenduste kasutamise võimalust üksnes juhule, kui kaubad ja teenused moodustavad homogeensed kategooriad. EUIPO leiab, et Üldkohtul ei ole alust välistada üldise põhjenduse kasutamise võimalust mitmesuguste kaupade ja teenuste hulga suhtes, kui tähist tajutakse iga sellesse hulka kuuluva kauba või teenuse suhtes ühtmoodi ning seetõttu on nendele kohaldatav põhjendus ühesugune.

18 EUIPO sõnul piisab registreerimistaotluses nimetatud kaupade ja teenuste suhtes üldise põhjenduse kasutamiseks sellest, kui neil on teatav ühine omadus. Ühine omadus seisneb iga asjaomase kauba ja teenuse osas selles, et kõrgetasemelise kvaliteedi väidet tajutakse pelgalt kui müügiargumenti. Käesoleval juhul kannab tähis „deluxe“ kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste osas ühtmoodi kiitvat ja reklaamivat sõnumit, mis ei võimalda avalikkusel vastavate kaupade ja teenuste päritolu identifitseerida. EUIPO tugineb oma argumendis põhjendusele, mille Euroopa Kohus esitas 11. detsembri 2014. aasta kohtumääruses FTI Touristik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-253/14 P, ei avaldata, EU:C:2014:2445) ning millega Euroopa Kohus olevat tunnustanud piisavalt otsese ja konkreetse seose olemasolu vastavate kaupade ja teenuste vahel seoses ühise omadusega, mis seisneb asjaolus, et kõikide nende kaupade ja teenuste puhul saab teha allahindlusi ja pakkuda spetsiifilisi soodustusi.

19 Seetõttu leiab EUIPO, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 24 tehtud järeldus, mille kohaselt apellatsioonikoda ei ole nõutavat konkreetset hindamist läbi viinud, kuna ta ei ole kõigi nende kaupade ja teenuste omavahelist homogeensust tuvastanud, on väär.

20 EUIPO väidab samuti, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 27 asjakohatuna kõrvale apellatsioonikoja järelduse, mille kohaselt termin „deluxe“ on kiitev ja reklaamiv termin, mida saab kasutada kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste jaoks.

21 Deluxe väidab omakorda, et EUIPO on pidanud väga usaldusväärseks kohtuasja BigXtra, milles tehti 11. detsembri 2014. aasta kohtumäärus FTI Touristik *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-253/14 P, ei avaldata, EU:C:2014:2445), milles keelduti kaubamärgi BigXtra registreerimisest, kuna see termin on selgesti kiitev. Deluxe leiab, et see kohtuasi ei ole asjakohane, kuna see erineb käesolevast asjast. Nimelt saab termin „deluxe“ olla kirjeldav või kiitev üksnes kaupade endi, mitte aga nende müümise viisi suhtes, kuna ei ole olemas kauba müümise „deluxe“ vormi, eriti kui arvestada asjaomast avalikkust.

22 Ainsa väite teises osas märgib EUIPO, et piisava homogeensuse nõude tõlgendus, mille Üldkohus andis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 20–22 ja 26 ning mis võimaldab apellatsioonikojal kasutada asjaomase kaubamärgi registreerimistaotluse tagasilükkamiseks üldist põhjendust, ei ole kooskõlas kohtupraktikaga, eelkõige 18. märtsi 2010. aasta kohtumäärusega CFCMCEE *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-282/09 P, EU:C:2010:153). Kui Üldkohus lõi vastastikuse seose „homogeense kategooria“ olemasolu ning kaupade ja teenuste kirjelduse vahel, tõlgendas ta ekslikult „piisavalt homogeensete“ kaupade või teenuste „kategooria“ või „rühma“ mõistet nimetatud kohtupraktika tähenduses ning seetõttu ka mõistet „piisavalt otsene ja konkreetne seos“, mis peab kaupade ja teenuste vahel esinema.

23 EUIPO sõnul tuleks piisava homogeensuse olemasolu nõuet tõlgendada laiemalt, nii et piisab, kui kõigil kaupadel või teenustel on teatav ühine omadus, mis võib esineda ka erinevatesse sektoritesse kuuluvatel kaupadel või teenustel.

24 EUIPO väidab, et käesoleval juhul on vaidlusaluses otsuses selgesti märgitud, et kõnealuste kaupade ja teenuste ühine omadus seisneb selles, et eranditult kõiki kaupu ja teenuseid saab esitleda kõrgetasemelist pakkuvana.

25 Deluxe vaidleb vastu EUIPO väitele, mille kohaselt asjaomased kaubad ja teenused on piisavalt homogeensed ning seetõttu saab neid käsitada ühtse kogumina.

Euroopa Kohtu hinnang

26 Kuna EUIPO vaidleb vastu Üldkohtu hinnangule, mis on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 10–13, ning ainsa väite kahes osas viidatakse määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 75 rikkumisele, siis tuleb neid väiteosi analüüsida koos.

27 Kõigepealt nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et pädev asutus ei tohi piirduda registreerimistaotluse minimaalse kontrolliga, vaid see kontroll peab kaubamärkide põhjendamatu registreerimise vältimiseks olema range ja täielik (kohtuotsus, 6.5.2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, punkt 59).

28 Kuna kaubamärgi registreerimist taotletakse alati registreerimistaotluses nimetatud kaupade või teenuste jaoks, peab seda, kas kaubamärgi puhul esineb absoluutne keeldumispõhjus või mitte, hindama konkreetselt seoses nende kaupade ja teenustega (kohtuotsus, 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, punkt 31).

29 Tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt esiteks peab absoluutseid keeldumispõhjuseid kontrollima iga kauba või teenuse suhtes, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, ja teiseks peab otsus, millega pädev asutus kaubamärgi registreerimisest keeldub, olema üldjuhul põhjendatud iga kauba või teenuse osas (kohtuotsus, 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, punkt 34, ja kohtumäärus, 18.3.2010, CFCMCEE *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-282/09 P, EU:C:2010:153, punkt 37).

30 Viimati nimetatud nõude kohta on Euroopa Kohus aga täpsustanud, et kui sama keeldumispõhjus esitatakse kaupade või teenuste kategooria või rühma kohta, võib pädev asutus esitada üldise põhjenduse, mis hõlmab kõiki asjaomaseid kaupu või teenuseid (kohtuotsused, 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, punkt 37, ja 17.10.2013, Isdin *vs.* Bial-Portela, C-597/12 P, EU:C:2013:672, punkt 26).

31 Euroopa Kohus on täpsustanud ka seda, et nimetatud võimalus hõlmab vaid kaupu ja teenuseid, mille vahel on piisavalt otsene ja konkreetne seos, nii et need moodustavad kõnealuste kaupade või teenuste piisavalt homogeense kategooria või rühma (kohtuotsus, 17.10.2013, Isdin *vs.* Bial-Portela, C-597/12 P, EU:C:2013:672, punkt 27).

32 Selleks et hinnata, kas ELi kaubamärgi taotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste vahel on piisavalt otsene ja konkreetne seos ning kas neid saab jaotada eelmises punktis viidatud kohtupraktika tähenduses piisavalt homogeensetesse kategooriatesse või rühmadesse, tuleb võtta arvesse nimetatud tegevuse eesmärki, milleks on võimaldada ja hõlbustada selle küsimuse konkreetset hindamist, kas käesoleva kohtuotsuse punktis 28 osutatud kohtupraktika tähenduses saab või saa kohaldada registreerimistaotlusega hõlmatud kaubamärgi suhtes absoluutset keeldumispõhjust.

33 Asjaomaste kaupade ja teenuste jaotamine ühte või mitmesse rühma või kategooriasse tuleb viia läbi eelkõige nende ühiste omaduste põhjal, mis on asjakohased selle analüüsimisel, kas taotletava kaubamärgi registreerimisest vastavate kaupade ja teenuste jaoks tuleb teatava absoluutse keeldumispõhjuse alusel keelduda. Sellest nähtub, et asjaomane hindamine tuleb viia läbi konkreetselt iga registreerimistaotluse kontrollimisel ning vastavalt olukorrale iga kohaldamisele kuuluva absoluutse keeldumispõhjusega seoses.

34 Eelnimetatud kaalutlustest nähtuvalt ei saa ette välistada, et kõigil registreerimistaotlusega hõlmatud kaupadel ja teenustel on teatava absoluutse keeldumispõhjuse analüüsimise seisukohast asjakohane omadus ning neid saab selleks, et kontrollida vastava absoluutse keeldumispõhjuse kohaldatavust kõnealusele registreerimistaotlusele, rühmitada ühte kategooriasse või ühte piisavalt homogeensesse rühma käesoleva kohtuotsuse punktis 31 nimetatud kohtupraktika tähenduses.

35 Käesoleval juhul nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 26, et apellatsioonikoda märkis kõigi registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste kohta, et eranditult kõiki kaupu ja teenuseid saab esitleda kõrgetasemelist kvaliteeti pakkuvana. Nimetatud kaalutlusest nähtuvalt leidis apellatsioonikoda sisuliselt, et kõigil selle taotlusega hõlmatud kaupadel ja teenustel, mille registreeritavust tal tuli kontrollida, on omadus, mis on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis b sätestatud absoluutse keeldumispõhjuse kohaldatavuse analüüsil asjakohane, nimelt asjaolu, et neid kõiki võib esitleda nii, et need pakuvad kõrgetasemelist kvaliteeti, ning seega kuuluvad need kõik vastava absoluutse keeldumispõhjuse kontrolli seisukohalt ühte kategooriasse ja ühte piisavalt homogeensesse rühma. Seda, et asjaomaste kaupade ja teenuste ühine omadus on apellatsioonikoja läbiviidava kontrolli seisukohast apellatsioonikoja sõnul asjakohane, tõendab vaidlusaluses otsuses väljendatud seisukoht, et taotletav kaubamärk on „väide, et tegemist on kõrgetasemelise kvaliteediga“.

36 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 22 mainitud asjaolu, et apellatsioonikoda jättis sõnaselgelt märkimata, et asjaomaste kaupade ja teenuste vahel on piisavalt otsene ja konkreetne seos, nii et need moodustavad homogeense kategooria, ei too kaasa teistsugust järeldust, kuna vastav seisukoht tuleneb kaudselt apellatsioonikoja kaalutlusest, mida on meenutatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 26.

37 Üldkohtul tuli selleks, et kontrollida, kas apellatsioonikoda on täitnud kohustust viia läbi määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis b ette nähtud konkreetne hindamine ning oma otsust õiguslikult piisaval määral põhjendada, faktiliste asjaolude hindamise raames analüüsida, kas käesoleva kohtuotsuse punktis 35 osutatud apellatsioonikoja kaalutlused on põhjendatud.

38 Eelkõige tuli Üldkohtul kontrollida esiteks, kas asjaomane avalikkus tegelikult tajub taotletavat kaubamärki, mis koosneb sõnalisest elemendist ja kujutiselemendist, otseselt ja vahetult pigem kõrgetasemelise kvaliteedi väite või kiitva sõnumina kui sellega tähistatud kaupade ja teenuste kaubandusliku päritolu tähisena.

39 Teiseks tuli Üldkohtul taotletava kaubamärgi sõnalise elemendi analüüsimise raames kontrollida, kas termin „deluxe“ annab tegelikult edasi „kõrgetasemelise kvaliteedi“ mõistet, mida väitis apellatsioonikoda, arvestades seda, et nimetatud sõnaline element viitab otseselt mõistele „luxe“. Kui termini „deluxe“ tähendus erineb „kõrgetasemelise kvaliteedi“ termini tähendusest, mida leiab kohtjurist oma ettepaneku punktides 54 ja 55, tuli Üldkohtul kontrollida, kas asjaomase kaubamärgiga hõlmatud kaubad ja teenused vastavat tähendust arvestades moodustavad või ei moodusta homogeense rühma, mis õigustab üldise põhjenduse kasutamist.

40 Üldkohus välistas aga üldistavalt võimaluse järeldada, et asjaomased kaubad ja teenused on homogeensed, ning ta ei võtnud seejuures arvesse taotletava kaubamärgi eripära ega eelkõige seda, kuidas asjaomane avalikkus seda tajub.

41 Nagu vaidlustatud kohtuotsuse punktist 21 nähtub, märkis Üldkohus üksnes seda, et kuna vaidlusaluse registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste vahel on erinevusi, mis puudutavad nende olemust, omadusi, otstarvet ja turustamisviise, siis ei saa neid käsitada homogeense kategooriana, mille suhtes võib apellatsioonikoda kasutada üldist põhjendust. Üldkohus ei arvestanud seega võimalusega, et hoolimata erinevustest võib kaupadel ja teenustel esineda teatav ühine omadus, mis on apellatsioonikoja läbiviidaval hindamisel asjakohane ja mis vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 33 ja 34 esitatud kaalutlustele võib õigustada seda, et need kaubad ja teenused jaotatakse ühte ja samasse homogeensesse rühma ning et apellatsioonikoda kasutab nende suhtes üldist põhjendust.

42 Samal põhjusel on väär vaidlustatud kohtuotsuse punktis 27 esitatud Üldkohtu järeldus, mille kohaselt „ei oma tähtsust asjaolu, […] et „deluxe“ on kiitev ja reklaamiv termin, mida saab kasutada kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste suhtes“.

43 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohus rikkus määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 75 tõlgendamisel õigusnormi, mistõttu vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada.

44 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus Üldkohtu otsuse tühistamise korral teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab, või saata asja Üldkohtusse otsustamiseks tagasi. Tuleb asuda seisukohale, et praegusel juhul ei luba menetlusstaadium kohtuotsust teha.

45 Seega tuleb saata kohtuasi Üldkohtusse tagasi ning teha otsus kohtukulude kohta edaspidi.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus Deluxe Laboratories *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (deluxe) (T-222/14, ei avaldata, EU:T:2015:364).**

2. **Saata kohtuasi Euroopa Liidu Üldkohtusse tagasi.**

3. **Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad